

Mylund. Der bor der 600 Mennesker, som har over 1 Mil til Kirke, og de har for nogle Aar siden tegnet den Sum, der skal til, købt Jord og kørt en Del Sten til Kirken. De har to Gange ikke været klogere — bl. a., saa vidt jeg forstaaer, efter hvad Biskoppen har sagt til dem —, end at alt var i Orden, og at Kirken vilde komme paa hans Indstilling. Nu beder jeg om at faa oplyst, om den har været paa Bispeindstillingen i Fjor, eller om den har været der i Aar; Folk deroppe kan ikke forstaa, at Bevillingen stadig udebliver. Jeg synes, at de har stort Krav paa at faa denne Kirke bygget, og de har bragt alt det i Orden, som man kræver af dem.

Til Slutning vil jeg paatale de Forhold, hvorunder en Del af Postvæsenets Funktionærer arbejder. Jeg tænker paa Brevsamlerne. Der findes rundt omkring i Landet mange Brevsamlere, som har et forholdsvis temmelig stort og besværligt og i Virkeligheden ret vidtløftigt og ansvarsfuldt Arbejde, men som kun faar en uhyre ringe Løn. Jeg skal ganske kort nævne nogle af de vigtigste Ting, en saadan Brevsamler i Almindelighed maa arbejde med og staa for. Han skal skaffe Lokale, have det oplyst og til Dels opvarmet, og det skal staa aabent og tilgængeligt for Publikum fra Kl. 9 om Morgenen til Kl. 9 om Aftenen, om Søndagen fra Kl. 9 til Kl. 2. Han skal tage mod Posten, naar den kommer, og fordele den til Landpostbudene, baade Breve og Aviser og Pengeforsendelser. Han skal føre Kontrabog med hvert enkelt Postbud og Kontrabog med Hovedkontoret, og han skal udveksle Posten mellem de Router for gaaende Landposter, som findes indenfor hans Distrikt. Han skal fremdeles tage imod alle Bestillinger paa Tidsskrifter og Blade, og naar der klages over, at Numre ikke kommer, skal han sørge for, at de bliver skaffet til Veje saa hurtigt som muligt. Han skal ogsaa stille Kaution, for han staaar inde for de Penge, der gaar igennem hans Hænder. For alt dette Arbejde giver man disse Folk en Løn, der varierer fra 600 Kr. ned til 120 Kr. Mange Brevsamlere har tillige Nattjeneste, og faar derfor et Tillæg af 25—50 Kr., eftersom den falder Kl. 12—2, Kl. 2—4 eller maaske Kl. 4—6. Jeg kender flere af dem og har set, hvordan de arbejder. Jeg kender f. Eks. en Brevsamler, der skal tage imod Posten hver Nat Kl. 12 og være oppe fra 12 til 2, da den kørende Post kommer forbi; denne Mand faar 350 Kr. aarlig for dette Arbejde. Disse Forhold har før været omtalte her i Tinget, bl. a. var der i Fjor ved det ærede Medlem fra Mors

indleveret et Andragende. Men der blev svaret, at det Spørgsmaal maatte staa hen, man kunde ikke gøre noget ved det, før der blev foretaget en almindelig Lønregulering. Jeg synes imidlertid, at disse Mennesker, der jo har et stort Ansvar og i mange Henseender en ret vidtløftig Gerning, har Krav paa saa snart som muligt at faa en nogenlunde anstændig Løn. Jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister om at tænke lidt over dette Spørgsmaal.

Chr. Hansen: Den højtærede Forsvarsminister svarede forleden Dag paa min Anmodning, at han var enig med mig i, at man, saa snart Loven af 1909 om Salg af Christianshavns Vold skulde træde i Kraft, burde henvende sig til Københavns Kommunalbestyrelse og tilbyde den denne Grund, før man tilbød andre den. Det takker jeg den højtærede Minister for.

Den højtærede Minister udtalte angaaende Krudtmagasinerne Flytning, at naar det kungjaldt om at flytte Magasinerne, var det en overskuelig Ting; men saa vidt han forstod, havde jeg kædet denne Sag sammen med Spørgsmaalet om Hærens Laboratorium. Det er en Misforstaaelse, som jeg gerne vil have rettet. Nej, jeg udtalte, at jeg, naar Christianshavns Vold skulde sælges, og hvis Københavns Kommunalbestyrelse ønskede at forhandle med Ministeriet om denne Grund og maaske Grunden helt ud til Stranden, ønskede, at Ministeren ikke vilde stille sig afvisende overfor denne Tanke. Paa den Maade vil Laboratoriet komme med ind under Forhandlingen. Det kan saa udmærket lade sig gøre at fjerne disse Magasiner uden at røre ved den anden Sag. Magasinerne ligger som en Fare for den bebyggede Del af Byen, hvad jeg gentagne Gange har oplyst, de ligger som en Hindring for Udviklingen af vor By. I det Øjeblik de bliver fjernet, faar vi Luft mod Øst, som vi nu har det mod Vest, og det vil have overordentlig stor Betydning. Jeg forsikrer den højtærede Minister om, at Tusinder og atter Tusinder af Københavns Borgere vil være ham taknemmelige, hvis han kan faa løst det Spørgsmaal.

Dernæst spurgte jeg den højtærede Minister, hvorledes det gik med det Andragende, der var indkommet fra Burmeister & Wain om Tilladelse til at udvide Selskabets Virksomhed ude paa Øen. Det Svar, Ministeren gav mig, var ikke saa klart, men det kan være, det var, fordi Ministeren henholdt sig til, at den Sag ikke sorterer under ham, men under den højtærede